

عنوان مقاله:

فرهنگ تضمین کیفیت در دانشگاه با تاکید بر دانشگاه های آموزشی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی الگوهای مدیریت در عصر پیشرفت (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

نیره حسینی - دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

از آغاز قرن جاری، بهبود کیفیت، یکی از اهداف کلیدی اصلاحات در موسسات آموزش عالی در سراسر جهان بوده است و در نتیجه، چنین امری موجب افزایش تقاضا برای تضمین کیفیت شده است. مطالعه حاضر با بررسی متون و مقالات معتبر مربوط به کیفیت در آموزش عالی، تلاش نموده است تا مفهوم فرهنگ تضمین کیفیت و ابعاد تشکیل دهنده آن در دانشگاه های آموزشی را تعریف و تبیین نماید. براساس یافته های مطالعه، فرهنگ تضمین کیفیت در دانشگاه به طور کلی و در دانشگاه های آموزشی به طور خاص، در قالب دو عنصر فرهنگی/ روانشناختی از یک سو و ساختاری/ مدیریتی از سوی دیگر تعریف میشود. فرهنگ تضمین کیفیت در دانشگاه های آموزشی، مشمل بر نگرشها و ارزش ها (عنصر فرهنگی/ روانشناختی) و برنامه ها و اقدامات و شیوه هایی (عنصر ساختاری/ مدیریتی) است که بهبود مداوم اجزاء تشکیل دهنده فرایند آموزش (درون دادها نظیر کسب اطلاعات باارزش در خصوص آموزش، برنامه درسی و ...؛ منابع نظیر اساتید، تجهیزات و ...؛ و کنترل شامل سیستم های کنترل کیفیت و اعتباربخشی) را هدف قرار میدهد. به عبارت دیگر، بر پایه دو عنصر فرهنگی/ روانشناختی و ساختاری/ مدیریتی، پنج بعد شامل (1) پوشش دقیق و جامع در ارزیابی ها، (2) فرایندهای ارزیابی درونی و بیرونی، (3) مشارکت و مالکیت، (4) بازخورد سریع و اثربخش، و (5) ارزیابی مبتنی بر شواهد برای فرهنگ تضمین کیفیت در دانشگاه های آموزشی ارایه شده است.

کلمات کلیدی:

فرهنگ تضمین کیفیت، دانشگاه آموزشی، آموزش عالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/728111>

